

РЕСУРС 1

Протестите от Арабската пролет през 2011 г.

Източник: карта, създадена от „NewsMappers“ в Tripline

ДОМ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИСТОРИЯ

Революциите в Източния блок през 1989 г.

Източник: Wikipedia © Public domain

ДОМ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИСТОРИЯ

Революциите в Европа през 1848 г.

Революциите от 1848 г., познати като „Пролетта на народите“, са ред политически катаклизми, разпространили се по целия европейски континент, насърчавани от национализма, либерализма, обществените промени и икономическата криза.

Източник: *Revolution and Reaction in Europe 1815 - 1849, Atlas of World History, Map 3, p 173*
© Atlas of World History, Philips, London, 1999 (Революция и реакция в Европа в периода 1815 – 1849 г., Атлас на световната история), Philips, Лондон, 1999 г., Карта 3, стр. 173

Откъси от статията „The Domino Revolutions: 1848, 1989, 2011“ (Домино революциите: 1848, 1989, 2011 г.)

„(...) Паралелите между 1848, 1989 и 2011 г. са особено впечатляващи поради самата скорост на разпространение на революциите, широко споделяните цели на бунтовниците и протестиращите в различните държави и смайващата бързина, с която привидно бетонираните стари режими се огъват под натиска за промяна (или се създава подобно впечатление). Една от най-явните прилики е в ролята на технологиите за разпространение на революциите – парната тяга през 1848 г., телекомуникациите през 1989 г. и интернет и мобилните телефони през 2011 г. Очевидните разлики също така са били предмет на обсъждане: сред наблюдателите на Арабската пролет е почти обичай да се изразява надеждата, че 2011 г. ще завърши като 1989 г., а не като 1848 г. И все пак проучването по-отблизо разкрива още повече за динамиката на една домино революция.

(...) във всички домино революции ролята на гражданското общество е от централно значение за насърчаване на противопоставянето срещу стария порядък в рамките на една култура на критики, независимо колко тясна социална база има това гражданско общество.(...)

Освен това всички домино революции имат дългосрочни икономически корени: движеща сила на революциите от 1848 г. е началото на период на неудържим ръст на населението, който ще бъде компенсиран от трайно нарастване на производителността чак в по-късните години на 19 век. Арабската пролет, разбира се, възникна в настоящата атмосфера на глобален финансов срив. (...)

На второ място, определени актове на насилие или изваждат на показ слабостите на стария порядък, или посочват възможностите, което стимулира разпространението на революционни дейности. През 1848, 1989 и 2011 г. поради различни форми на насилие революциите получават своите първи мъченици. Във Франция, чиято революция е примерът, сложил начало на поредицата катаклизми из цяла Европа през 1848 г., убийството на невъоръжени протестиращи на улица „Капюсен“ превръща една напрегната ситуация в открит бунт. През 1989 г. красноречив знак за провала на режима на Чаушеску е убийството на демонстранти на стълбите на катедралата в Тимишоара. (...) В Тунис уличният продавач, самозапалил се през 2011 г., става искрата, възпламенила въстанието не само в неговата страна, а и в целия арабски свят. (...)

На трето място, тъй като домино революциите са транснационални, те се отразяват в международните отношения, защото великите сили с интереси в региона се безпокоят за регионалната стабилност и за възможността от революционна „зараза“. Същевременно дори и домино революциите протичат в рамките на съществуващите държави и новите режими често мислят в категории, свързани с националния интерес.“

Източник: д-р Майкъл Рапорт и д-р Кевин Адамсън, [History Workshop Online \(Семинар по история онлайн\)](#), 12.1.2012 г.

The Sprouting of Revolutionary Fists (Покълването на революционни юмруци), стенопис от Zoo Project, гр. Тунис, Тунис, март – април 2011 г.

Източник: Photograph courtesy of Elissa Jobson for the online exhibit "Creative Dissent" by the University of Michigan, Ann Arbor and the Arab American National Museum, Dearborn © Elissa Jobson - Bilal Berreni - Zoo Project

Фотография, предоставена от Елиса Джобсън за онлайн изложбата Creative Dissent (Творческо несъгласие) на Университета на Мичиган в Ан Арбър и на Arab American National Museum (Арабски американски национален музей) в Дибърборн